

REVOLUTIE

IN HET KATHOLIEK ONDERWIJS

Lees meer op pagina 4

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Yvan Herman, Willy Nelissen, Sybille
Vanweehaeghe (gastredacteurs), Bernard
Decock, Dirk De Meester, Filip Dheedene,
Gaby Moreels, Filiep Vande Wiele,
Kurt Vangampelaere, Lieven Vanhoutte

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC
of €20,00 voor 6 nummers overschrijven op
rekeningnummer 000-1653566-07 van Zoeklicht

KOPIJ

Reacties en andere bijdragen: op CD of als bijlage
in een e-mail, met zo weinig mogelijk opmaak (*.txt-
of *.doc-formaat volstaat), en indien gewenst een
opgemaakte uitgeprinte tekst opsturen naar de
hoofdredacteur. De teksten moeten wel de naam
en het adres van de inzender vermelden. Alle
artikels vallen onder de uitsluitende verantwoor-
delijkheid van de auteur. Foto's en illustraties in
afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op zaterdag
om 10 uur
volgende vergaderingen op:
30 juli, 24 september

Inhoud

Redactioneel	3
Revolutie in het katholiek onderwijs	4
B dubbele H	8
VC uit de regio: Mozaïek	11
Speelweek-end 16-17 april 2016	12
Wat had je gedacht	14
Kalender	16-17
De nieuwe preutsheid	18
VC uit de regio: Poincaré	21
Zoeklicht sprak met Carlos Dierickx	22
Het humanisme van LP Boon	24
VC uit de regio: De Bezatse	26
Lezers schrijven	28
Zoeklicht sprak met Luc Berghe	30

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
vc.mozaiek@skynet.be

VC Poincaré

Stormestraat 131/20
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)
praatcafé: elke zondag
van 10u30 tot 13u30
en elke 1e en 2e vrijdag
vanaf 20u

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
056 72 81 72
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong

De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
info@debezatse.be

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Dag beste Zoeklichtlezer,

Een aantal onder jullie zullen toch wel even de wenkbrauwen gefronst hebben toen ze uit de pers vernamen dat het Katholiek onderwijs de Islam omarmde en in diezelfde omhelzing ook de vrijzinnigheid probeerde te versmachten. Het lijkt op de grote vlucht voorwaarts of om het in voetbaltermen te zeggen “aanval is de beste verdediging”. Wij proberen in dit nummer een eerste duiding te doen en lanceren meteen een oproep aan alle vrijzinnige organisaties om hun leden te betrekken bij de Katholieke bocht van 180 graden, want die vormt toch wel een leidraad voor een toekomstige organisatie van de levensbeschouwing in het onderwijs. Sommigen spreken al over het begin van een nieuwe schooloorlog. Reacties en meningen zijn steeds welkom.

In dit nummer ook een aantal gastredacteurs. Yvan Herman zal het misschien zelf niet graag horen, maar het lijkt alsof hij met zijn stuk “B. dubbele H.” solliciteert om de huisfilosoof van “Hart boven Hard” te worden. Een mengeling tussen persoonlijke introspectie, maatschappijvisie, literatuur en muziek. Een zoektocht in de diepte ; niet alléén in de eigen ziel maar naar alles wat met onze omgeving en evolutie van de maatschappij te maken heeft.

Sybille Vanweehaeghe is seksuologe en relatietherapeute en schreef voor ons een stuk over de “Nieuwe preutsheid”, waarin zij de dualiteit onderzoekt tussen enerzijds de zeer grote openheid in de nieuwe media en anderzijds de teruggetrokkenheid over alles wat naakt en seks is bij de aankomende generatie jongeren en jongvolwassenen. Haar artikel verscheen eerder in meer uitgebreide vorm in “de Geus”, het blad voor vrijzinnigen in de regio Gent.

Ook Willy Nelissen schreef een bijdrage over het humanisme bij Louis Paul Boon, na een lezing door Pol Hoste.

Voor de rest vindt u de vertrouwde artikelen en thema's terug die u in ieder nummer kan lezen, en alle activiteiten die voor en door vrijzinnigen worden georganiseerd.

Wij wensen u een warme zomer, een prettige vakantie en

Veel leesgenot.

Revolutie in het katholiek onderwijs

In de eerste week van de maand mei, toen de zon eindelijk was doorgebroken na een ouderwetse natte aprilmaand, barstte de bom in katholiek Vlaanderen. Het katholiek onderwijsnet sluit de Moslims in de armen. Lieven Bouve, de topman van de Guimardstraat, laat ook nog weten dat er plaats is voor hoofddoeken, dat de Moslims hun gebeden zullen kunnen houden in speciaal te voorziene lokalen en dat er mogelijkheid zal geboden worden tot Islamles, zij het buiten de schooluren. Hij was ook nog zo vrij en kritisch ten opzichte van zijn eigen net om te verklaren dat “onze christelijke identiteit helemaal verwatert als we niets doen”. Een halve week lang was het hot nieuws, voorpaginamateriaal, en iedere politieke fractie had al met eens een mening. Columnisten penden hun vingers krom. Wij doen een poging om het gegeven te plaatsen en te verhelderen.

Het is zeker een abrupte ommezwaai. Daar waar Mieke Vanhecke nog rondborstig en met een soort Chiro-naïviteit het unieke van het eigen katholieke project hoog in het vaandel hield, moet haar opvolger na een goed jaar erkennen dat de katholieke identiteit niet meer bestaat. Leraars in het katholiek onderwijs zijn niet meer katholiek, noch de ouders, noch de leerlingen. Het katholieke project kan hen geen zier schelen, tenzij bij uitzondering. Ouders sturen hun kinderen nog naar het katholieke net, maar verlangen helemaal niet dat zij een katholieke opvoeding krijgen. Sommige ouders wensen zelfs niet meer deel te nemen aan de katholieke plechtigheden en wensen dat hun kind deelneemt aan het lentefeest.

Het lijkt erop dat Boeve een symbolenstrijd in gang heeft gezet en naar buiten toe een positieve discriminatie start voor de moslims. Zij worden uitgenodigd om religieuze symbolen te dragen en te bieden, en krijgen daar een aparte ruimte

voor, terwijl zijn probleem net is dat de blanke Vlamingen niet meer katholiek zijn. De referentie voor de ommezwaai is “de dialoogschool”. Vanuit de universiteit in Leuven werd een soort denktank opgericht die een visie moest geven voor de toekomst. In de visieteksten over de dialoogschool vind je de volgende zinsneden.

‘Katholieke identiteit en levensbeschouwelijke diversiteit sluiten elkaar niet uit. Integendeel: ze hebben elkaar nodig.’

‘Confrontatie met diverse godsdiensten en levensbeschouwingen vernieuwt de christelijke inspiratie.’

En ook nog:

‘Christenen, Moslims, joden, andersgelovigen, niet gelovigen, humanisten samen brengen om betekenis te vinden in het leven.’

Onze samenleving wordt momenteel overspoeld met vluchtelingen uit Moslim-gelieerde landen. De politiek spreekt zich uit voor een ‘Europese Islam’. Er moeten meer en betere Iman-opleidingen voorzien worden om het fundamentalisme in te dijken. In deze woelige periode de Moslims een kans geven om hun geloof en identiteit te beleven is wel een signaal dat kan tellen. Het staat ook in schril contrast met de krampachtigheid waarmee het gemeenschapsonderwijs vasthoudt aan het hoofddoekenverbod.

Tot een jaar geleden moest je katholiek zijn en het katholieke project omarmen, en wie het niet was, moest bekeerd worden. Nu is er plaats voor iedereen in de herberg.

Er zit natuurlijk ook een andere redenering achter het maneuver van openheid. De godsdienst op zich moet versterkt worden, het geloof in een god aangewakkerd. Met lede ogen heeft de georganiseerde christelijkheid zijn macht en waarden zien verkrumelen. De kerkelijkheid verdwijnt gewoon, kerken worden musea of bibliotheek. Huwelijken worden nog amper afgesloten in de kerk. Plechtige communies gaan met tientallen percenten achteruit. Debatten zoals abortus en euthanasie worden van alle geloof ontdaan en terug geschonken aan de vrije wil van het individu. Samen sterk dus: Katholiek en Moslim tegen de vrijzinnigheid. Ook het element dat op die manier het godsdienstig overwicht in het scholenlandschap bestendig wordt en het marktaandeel behouden of verruimd wordt, zal wel meespelen in de hoofden van zij die de rekenaars zijn achter de ideologische opzet.

In de pers werd het debat toch wat verengd tot de uitgestoken hand naar de Moslims, want er zit duidelijk meer in de visie van de dialoogschool. Ook Lieven Bouve bleef herhalen dat het katholiek onderwijs niet alléén openstaat voor Moslims, maar ook voor alle andersdenkenden, niet alleen andere godsdiensten maar ook humanisten moeten een plaats krijgen in de katholieke school en er hun eigenheid kunnen ontplooiën. Leraars zedenleer welkom. Alhoewel, er zullen geen leerkrachten van andere levensbeschouwingen aangeworven worden. Insiders voorspellen dat de andere levensbeschouwelijke vakken zullen gegeven worden door ‘eigen’ leerkrachten die door de levensbeschouwelijke inspectie NIET werden

“Leraars in het katholiek onderwijs zijn niet meer katholiek, noch de ouders, noch de leerlingen.”

voorgedragen. Dit zal resulteren in een lesgeven 'over' levensbeschouwingen in plaats van lesgeven 'door' levensbeschouwingen. Niet toevallig wordt in drie katholieke hogescholen de opleiding 'levensbeschouwing' ingevoerd. Wie wat verder denkt dan de realiteit van de dag ziet hier een machtsstrategie naar de toekomst. Hier en daar wordt aangegeven dat dit wel eens de kiem zou kunnen zijn voor een nieuwe schoolstrijd. Het is immers zo dat de hele beweging in het katholiek onderwijs kan gezien worden als het invoeren van het pluralisme, iets waar het gemeenschapsonderwijs nu juist fel op heeft ingezet. Het is dan ook bijna evident dat het gemeenschapsonderwijs zich afvraagt waarom er nog twee onderwijsnetten moeten zijn als het katholieke net het pluralisme claimt. En wat is de waarde dan nog van de vrije onderwijskeuze? Kiezen tussen tweemaal pluralisme? Een neutraal pluralisme en een katholiek pluralisme. Of is dat laatste een contradictie in zijn eigen termen? Raymonda Verdyck, afgevaardigd bestuurder van het gemeenschapsonderwijs pleit dan ook in een eerste reactie om een einde te maken aan de versplintering en over te gaan tot één

scholennet. Patrick Loobuyck, is filosoof en voorzitter van LEF. Hij pleit voor een apart vak levensbeschouwing, ethiek, en filosofie in alle jaren en netten van het onderwijs. Een soort samenvoeging van het vak zedenleer met een kennismaking van alle godsdiensten ; zodat Moslims het christendom leren kennen, en omgekeerd en dat beiden samen leren zien dat het ook zonder kan.

Politiek is zelden genuanceerd. Ook in dit debat. Het is wel merkwaardig dat politiek links (SP.a en Groen) zich schaaft achter de nieuwe wending van het katholiek onderwijs; vooral omdat de 'open geest' naar andere godsdiensten aanspreekt. Politiek rechts is tegen. NVA wil het behoud van een 'katholiek project'. Het blok is hoe dan ook tegen Islam en moslim. De liberalen verwijten Boeve een lepe truc om het studentenaantal te doen groeien. C.D&V staat versteld omdat zij niet op de hoogte waren. De aartsbisschop is geschrokken en sust op de achtergrond.

Alleszins heeft de katholieke koepel zijn project op de agenda gezet en heeft voorlopig de wending in de discussie

naar een toekomstig onderwijslandschap naar zich toegetrokken. Anderen moeten reageren op hun ideeën. Het is geen zwart-wit debat. Gelijk tegen ongelijk. Vooral omdat het debat veel elementen bevat die door elkaar lopen en soms tegenstrijdig zijn. Openheid versus traditie. Geloof wordt terug op de kaart gezet. Islam. Strategie naar een onderwijsbeleid. De ziel van het kind. De definitie van pluralisme.

De georganiseerde vrijzinnigheid heeft de taak om zich in dit debat te verdiepen. Niet om katholieken dwars te zitten, maar om een humanistische stem te laten horen en de toekomst van het onderwijslandschap mee te bepalen. Wat vinden leraars zedenleer hier bijvoorbeeld van?? En ouders die bewust kiezen voor het pluralisme van het gemeenschapsonderwijs? Idem voor het stedelijk, gemeentelijk en provinciaal georganiseerd onderwijs.

Ons volgend nummer van Zoeklicht verschijnt in september, bij de opening van het nieuwe schooljaar. Het zou goed zijn om tegen dan van onze lezers wat reacties en initiatieven te mogen ontvangen.

FREE | YOUR / THEIR | MIND!

WORD LEERKRACHT NC ZEDENLEER!

Durven denken betekent ook je leerlingen op weg helpen om hetzelfde te doen.

In het vak **niet-confessionele zedenleer** leer je leerlingen nadenken over waarden en normen, je moedigt hen aan om een eigen moraal, een eigen wereldbeeld, een eigen mensbeeld op te bouwen. Met respect voor de rechten van de mens en gebaseerd op vrij onderzoek.

Het is een heerlijk vak om te geven, een prachtig vak om te leren geven!

In de **lerarenopleidingen van Howest** heb je de volgende mogelijkheden om leerkracht NCZ te worden:

- Je kiest voor de opleiding Bachelor Secundair Onderwijs en je kiest voor NCZ in combinatie met een ander vak.
- Je hebt al een diploma BaSO? Je kan onderwijsbevoegdheid NCZ behalen in 1 jaar!
- Je kiest voor de opleiding Bachelor Lager Onderwijs met keuzevak NCZ.
- Je bent leerkracht lager, kleuter of secundair onderwijs en volgt 1 jaar het postgraduaat NCZ (basisonderwijs).

MEER INFORMATIE

BaSO NCZ

johan.decroos@howest.be

NCZ in het basisonderwijs/postgraduaat

lieve.vanderghote@howest.be

INFODAGEN

ZA 27 februari (10-17u)

ZA 23 april (9-13u)

ZA 25 juni (10-17u)

VRIJ 26 augustus (16-21u)

LOCATIE

Howest Brugge

Sint-Jorisstraat 71

8000 Brugge

B. dubbele H.

Begeerte, Hebzucht & Haat

DEEL I: INTRO

It's a wonderfull world.

(Louis Armstrong; trompettist)

**{“Als er geen vragen waren,
zouden er geen leugens bestaan”}**

Dit is een uitspraak van de schrijver **B. Traven**. Hij is geboren ergens in de jaren 1890 onder de naam Otto Feige; was tussen 1917 en 1921 uitgever van 'Der Ziegelbrenner' onder de naam Ret Marut en werd ter dood veroordeelt wegens zijn meer dan actieve participatie aan de Duitse revolutie van 1918-1919. Hij dook onder, vluchtte en werd aangehouden door de Londense politie in 1923 als 'Amerikaan' zonder papieren en op een boot richting Tenerife gezet. Hij duikt boven in Mexico onder verschillende namen en maakt deel uit van een expeditie naar het Indiaanse binnenland (Chiappas) onder de naam Traves Torsvan. Later was hij Hal Croves de zogezegde vertaler en scenarist van de boeken van **B. Traven**. Hij stierf in 1969.

VAN AAP TOT MENS?

Volgens de evolutiebiologie begon de 'protoprimaat' rechtop te lopen in de Savanne. Twintig miljoen jaren evolutie later stapte hij op de maan.

Met zijn volgroeid brein van 1300cc is de mens tot veel in staat op gebied van kunst, wetenschap, moreel en sociaal besef, als hij zijn capaciteiten gebruikt voor het welzijn van alles en iedereen.

Daartegenover staat dat het menselijk bestaan geduchte mogelijkheden bevat. Op gebied van wreedheid en destructie kan geen enkele woest dier de machtswellust van de mens evenaren. Holocaust, Inquisitie, sektarisch geweld, politieke zuiveringen, goelag, Syrië, Hiroshima, vernietiging van flora

en fauna, verwoestijning, migraties, vervuiling, oorlogen, hongersnood, verwoesting van de planeet, enzovoort, enzovoort.

En er is niet alleen fysisch maar ook veel mentaal lijden, dit alles is te wijten aan machtshonger, hebzucht en ideologisch fanatisme (van ultra-liberalisme tot jihadisme, via stalinisme, nazisme, ... "j'en passe et des meilleures").

Begeerte (gehechtheid), afkeer (agressiviteit) en verwarring (mentale vertroebeling) zijn de drie storende emoties die aan de basis liggen van het menselijk lijden omdat het mentale factoren zijn die ondeugdzame gedachten, houdingen en bijgevolg daden veroorzaken. Er zijn dui-

zenden storende emoties maar ze zijn in het algemeen te herleiden tot een combinatie van deze drie.

Het is noodzaak, als individu, om deze negatieve motivaties te transformeren: begeerte in vrijgevigheid, kwaadwilligheid in welwillendheid en verwarring in wijsheid. Of anders gezegd: egoïsme in broederlijkheid, haat in mededogen en verwarring in het besef van onderlinge afhankelijkheid.

Tegelijk moeten we ook de collectieve versies van deze stoornissen in beschouwing nemen. Ze zijn als het ware 'geinstitutionaliseerd': ons economisch systeem institutionaliseert de begeerte, het militarisme de kwaadwilligheid en

publiciteit & media de verwarring.

Wij mensen zijn in staat de vreselijkste dingen te doen als we denken dat de verantwoordelijkheid daarvoor bij iemand anders ligt. In 'moderne' organisaties zijn bewonderde en beloonde 'kwaliteiten' als professionalisme, efficiëntie, onvoorwaardelijke toewijding gewoon metafoeren voor amoraliteit. Het bedrijf, de partij, de sekte heeft voorgang op al de rest. Iets doen omdat een structuur of organisatie verwacht dat we het doen ontkent onze verantwoordelijkheid en dus ons bestaan als meer dan een dier. **Immoraliteit** is wetens en willens verkeerd handelen. **Amoraliteit** is het ontkennen van menselijkheid.

DEEL II: GELD (BEGEERTE)

{De bank waarop Dobbs zat was niet erg best. Een van de latten was gebroken en de lat daarnaast boog zo door, dat het een straf was erop te zitten. ... Dobbs had te veel andere dingen aan zijn hoofd om zich er enige rekenschap van te geven waarop hij zat ... Hij pijnigde zich af met de vraag: Hoe kan ik ogenblikkelijk aan geld komen?}

Zo begint **De schat van de Sierra Madre** van de grote verteller B. **Traven**. Het boek werd in 1947 verfilmt door John Huston die, zoals in alle Hollywood producties, de klemtoon legt op het avontuurlijke, drie kerels trekken de bergen in op zoek naar goud. Maar zoals in alle boeken van de grote romancier is het verhaal in dienst van een kritische beschouwing over de maatschappij en het menszijn (niet toevallig werden zijn boeken in de jaren dertig openbaar verbrand door de nazi's). B. Traven vertelt over begeerte en de veranderingen die het teweeg brengt in een mens.

GELD (BEGEERTE)

Egocentrisme creëert de illusie van een scheiding tussen ons en de wereld. Deze illusie is soms zo sterk dat we overtuigd zijn onafhankelijke wezens te zijn en dat de omgeving er is om onze behoeften te verzadigen. Deze vreemde logica die

een idee van onafhankelijkheid linkt aan een wil tot bezitten verbergt in realiteit de angst of de ontkenning van de vergankelijkheid en de dood.

Vandaag is ons allergrootste probleem een wereldwijde klimaatsverandering en de daarmee gepaard gaande ecologische crisissen. Maar dat is blijkbaar geen prioriteit, buiten enkele ronkende verklaringen en een beetje rommel in de marge, heeft vooral economische groei prioriteit.

Het idee dat de mens mag en moet zich meester maken van de aardse rijkdommen dateert niet van gisteren en is zeker niet eigen aan het Westen. Bij de volkeren van 'het Boek' is dit idee zeker versterkt geweest door de Bijbel. In het Oud-Testament is de mens geschapen naar het beeld van God en voorbestemd de tuinier van de schepping te zijn. Zich op 'Het Oude Testament' baserend hebben vele mensen zich het recht aange-

meten om de natuur te desacraliseren om niet te zeggen te verkrachten. Zij vergeten dat een goede tuinier vooral beseft dat leven een afhankelijk bestaan is.

De 'Verlichting' heeft dit idee nog versterkt en de exploitatie van de natuur aangemoedigd ten bate van de "meester en eigenaar van de natuur"(Descartes).

Met de technologische ontwikkeling heeft de moderne mens, zonder nood aan een Goddelijk alibi, zijn leefmilieu compleet onderworpen en de aardse omgeving uitgebuit. De globalisatie heeft deze attitude wereldwijd verspreid. De situatie verergert met de jaren en brengt de overleving van soorten in gevaar, ons eigen soort inbegrepen. De tuinier van de schepping heeft de tuin in de fik gestoken.

Al wat telt is winst maken, en zoveel mogelijk, onder welke naam of reden, het doet er niet toe.

De Ceo van Delhaize-Ahold kreeg 1,5 miljoen aan aandelenopties alleen om 400 andere medewerkers te laten gaan en zelf te blijven zitten. Tijdens een niveau 4 van terreuralarm vonden buschauffeurs van 'De Lijn' het te gevaarlijk om naar Brussel te rijden maar voor 50 Euro meer werden ze bereid van 'gedacht' te veranderen. De Volksrepubliek China wordt geleid door 'communismische' miljardairs. Belastingen zijn in theorie een methode om rijkdom te herverdelen maar het rijkste gezin van België betaalt er minder dan hun onderbetaalde kuisvrouw. Gandhi zei het al: "Er is te veel om aan de behoeften van iedereen te voldoen maar veel te weinig om de hebzucht van sommige te verzadigen". En, als het nog nodig was, lijken de recente Panama-Papers deze uitspraak te staven.

Maar geld wat is dat eigenlijk?

Neem een briefje van 5 Euro en bekijk het goed, wat je in je hand hebt is een gedrukt stukje papier dat minder nuttig is dan een wit stuk papier want daar kun je nog op tekenen of schrijven. Op zicht is het letterlijk waardeloos, het is een niets. En toch, dat stukje papier kan het verschil maken tussen honger hebben en een broodje met kaas. Het spreekt dus vanzelf dat ieder mens recht zou moeten hebben op een basisinkomen.

Geld is een sociale afgesproken constructie, een concept, een middel om iets (b.v. een dag werk) om te zetten in iets anders (b.v. een gevulde boodschappentas).

1. Geld is een **ruilmiddel**, het kan in bijna alles veranderen. Het is een manier om een prijs te bepalen maar is nu het symbool van zuiver waarde geworden. Men weet van alles de juiste prijs maar kent van niets meer de echte waarde.

2. Het is ook een **reserve** voor moeilijke tijden. Eeuwen geleden werd rijkdom

uitgedrukt in koeien, graanschuren, enzovoort. Voor het gemak werd goud gebruikt dat als voordeel had dat het niet kon verslijten en bestand was tegen raten, brand en ziektes. Goud roest niet en blijft zijn glans behouden. Het is echt onsterfelijk vandaar de fascinatie voor goud in een wereld gekweld door vergankelijkheid en dood. Nu is het een reeks cijfers op een computer.

3. Het is ook een **investeringsmiddel**. Met de opkomst van het kapitalisme kreeg geld een dimensie erbij: geld werd gebruikt om nog meer geld te genereren. Ja, het kapitalisme is gebaseerd op kapitaal, investeer je overschotten en je ziet ze groeien. Van geld maak je nog meer geld. Maar dat impliceert ook schulden, investeerders verwachten meer terug te krijgen dan dat ze oorspronkelijk geïnvesteerd hadden. De schuld is minstens een klein beetje groter dan het uitgeleende bedrag. Als een economie zo werkt is het maatschappelijk resultaat een algemene klemtoon op continue groei en expansie omdat dit de enige manier is om de opgestapelde schuld af te betalen. Deze constante groeidruk houdt geen rekening met sociale en ecologische gevolgen. Het resultaat is: nu is het nooit genoeg, maar later zal (of moet) het beter gaan.

Vandaag is een 10% van het bestaande kapitaal in reële economie geïnvesteerd, de rest wordt gebruikt om te speculeren. De financiële economie is een virtuele economie gebaseerd op computernetwerken en wiskundige formules. Per 24 uur razen miljarden dollars wereldrond op zoek naar speculaties die opbrengen. Dit impliceert dat b.v. winst door speculatie op de cacao prijs een verarming van de cacao boeren als gevolg heeft.

4. Naast ruilmiddel, appeltje voor de dorst en investeringsmiddel is geld ook het belangrijkste **statussymbool**. Geld geeft een gevoel van iemand te zijn. Als je een pintje drinkt op een terras in Mo-

naco besta je meer dan als je hetzelfde pintje drinkt in de kantine van een rusthuis. De dag dat er een gladde jongen voor veel geld "Louis Vuitton" op een pispot schildert zal een rijke bourgeoisie zich geroepen voelen om die pot op haar hoofd te zetten en ermee te paraderen op Waregem Koerse. "Je dépense, donc je suis."

Vroeger probeerde men een basisvertrouwen te vinden in een relatie met God of de goden en ging men naar kerken of tempels. Nu investeren we in beveiligingssystemen en 'beheerde fondsen'. Beurzen en financiële instellingen zijn onze nieuwe bidplaatsen.

We werken hard om een vette bankrekening te hebben en om alle dingen te kopen die ons volgens de maatschappij gelukkig zouden moeten maken. We begrijpen maar niet waarom het niet lukt. Waarom dat geen einde stelt aan ons gevoel dat er iets ontbreekt. Is het echt omdat we nog steeds niet genoeg hebben?

Of we het leuk vinden of niet, we leven in een wereld waar geld nodig is. Het gevaar is dat we het middel en het doel mentaal van plaats wisselen en het middel een doel op zich wordt. In beslag genomen worden door geld is een fixatie op iets dat in wezen betekenisloos is en waardoor we al de rest minder echt kunnen appreciëren.

Geld is geen ding maar een proces die we misschien best kunnen begrijpen als een energie die niet echt mij of jou toebehoort. Wie inziet dat geld een leeg, sociaal symbool is kan het wijs en meedogend gebruiken om het lijden in de wereld te verminderen.

Waarom is 'meer' verondersteld 'beter' te zijn, wetende dat het nooit 'genoeg' zal zijn?

Volgende keer: Oorlog (haat)

Money money ooh money money. Were does it go. Your money goes back to the rich la ti da your money goes back to the rich!

(Kevin Ayers; guitar&vocals of The Soft Machine)

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk - 056/ 37 16 15
info@vcmozaiek.be - www.vcmozaiek.be

Word ook jij dit jaar Plantjesverkoper voor Kom op tegen Kanker?

Kom op tegen Kanker zoekt vrijwilligers voor 22e Plantjesweekend

Het Plantjesweekend van Kom op tegen Kanker is ondertussen een vaste waarde. Na 21 succesvolle edities weet Vlaanderen wat er gebeurt het derde weekend van september. Honderdduizenden azalea's vinden dan hun weg naar mensen die de strijd tegen kanker een warm hart toedragen. Deze actie wordt door duizenden vrijwilligers mogelijk gemaakt. Mogen we op 16, 17 en 18 september ook op jou rekenen?

Het Vrijzinnig Centrum Mozaïek coördineert ook dit jaar het plantjesweekend ten voordele van Kom Op Tegen Kanker in Kortrijk. Vorig jaar vlogen er niet minder dan 9183 azalea's de deur uit. Een schitterend resultaat dat wij haalden dank zij jullie inzet.

Op dinsdag 30 augustus komen wij samen met alle (kandidaat) vrijwilligers om het draaiboek samen te stellen. Iedereen die ons superteam wil vervoegen is welkom. Wij kunnen alle hulp gebruiken, niet alleen om plantjes te verkopen maar ook voor andere opdrachten zoals logistieke taken. Ken je nog mensen die mogelijks interesse hebben, nodig hen dan zeker uit om mee te helpen...

Jouw inspanning maakt écht een verschil. Weet dat de opbrengst van het Plantjesweekend naar verschillende steunen zorgprojecten voor kankerpatiënten gaat. Zo worden er ondermeer speciale activiteiten georganiseerd voor kinderen en jongeren met kanker. Een deel van de opbrengst gaat naar palliatieve zorg en lotgenotengroepen.

Kan je er niet bij zijn op 30 augustus, maar wil je wel mee helpen om azalea's aan de man te brengen, neem dan contact met het Mozaïeksecretariaat. Wij bezorgen je dan een vrijwilligersfiche (*) waarop je kan invullen wanneer je beschikbaar bent en welke taak je op wil nemen...

☎ 056 37 16 15

✉ kotk@vcmozaiek.be

(*) Je kan de vrijwilligersfiche ook downloaden van onze website: www.vcmozaiek.be

**Vorbereidingsvergadering Plantjesweekend
Dinsdag 30 augustus (om 19:00 uur)
Afspraak in het Mozaïekcafé**

Het Plantjesweekend voor
Kom op tegen Kanker

Speelweekend

16 - 17 april 2016

Op zaterdagochtend heeft de parking van de school veel weg van een Hollywood film set. Een unieke combinatie van Star Wars booswichten, Minions, geheime agenten, smurfen en meer verwelkomen een record aantal van 87 kinderen. De bussen worden gevuld, er wordt afscheid genomen, en we vatten de reis aan met als bestemming: Geraardsbergen!

Bij aankomst wordt de eerste activiteit gestart: de kinderen mogen met hout, hamers en spijkers aan de slag om kleine kaartjes te maken. Daarna wordt er gips aangevoerd, en al snel hebben we een heuse walk-of-fame – en heel veel witte handen!

Daarna krijgt iedereen honger, en de lunchpakketten worden ge-opend. In geen tijd is alles op, en worden de kamers bezet: iets waar de leerlingen altijd naar uitkijken. Bedden worden klaargemaakt, koffers uitgepakt.

Daarna worden een zevental activiteiten opgestart. De kinderen worden verdeeld in groepen, en kunnen beurtelings alle spelletjes spelen. Lopen, acrobatie, denk spelletjes, ... het aanbod is breed. Plezant is het alleszins, en het weer valt goed mee!

Tijd voor een vieruurtje! Drinken, een koek, en even uitblazen.

Iedereen frist zich op – sommigen halen hun pyjama al boven - en het avondeten wacht op ons. Iedereen helpt met afruimen, en daarna volgt een vrij moment.

Tijd voor het gala bal. Heel wat kinderen hebben optredens voorbereid. Het publiek wordt verwend met toneel, zang, dans, goochelen, moppentappen en nog veel meer. De jury kijkt nauwlettend toe.

We verliezen de tijd wat uit het oog - inmiddels is het buiten donker geworden. Sommige kinderen gaan naar bed, anderen genieten van het kampvuur.

De zesdes maken zich klaar voor de nachttocht. De fakkels worden aangestoken, en dan begint een lange zoektocht, want juf Anniek is ontvoerd! De wandeling brengt ons langs

de Dender, en binnen het Provinciaal domein De Gavers. De jongelingen houden zich sterk, maar hun reacties verraden dat ze er niet helemaal gerust in zijn. Onderweg vinden ze verschillende aanwijzingen, en uiteindelijk duikt ook de verloren juf weer op!

Slaapwel! Of toch niet ... naar jaarlijkse gewoonte duurt het een tijdje eer de rust volledig is weergekeerd in de herberg.

Goedemorgen! Natuurlijk is iedereen (alweer te) vroeg uit de veren. Een stevig ontbijt, en dan worden de kamers opgeruimd. Met flink wat helpende handen wordt de klus geklaard.

In de voormiddag is er vrij spel. We spelen voetbal, kubb, maken prachtige maskers, kleuren onze walk-of-fame werkjes, er wordt met klei geknutseld

Na het middagmaal worden de valiezen in de bus geladen, en rijden we naar het zwembad. Met alle kinderen zitten de kleedhokjes behoorlijk vol, maar we raken redelijk vlot tot in het zwembad. Wie waagt zich in de wild-water rivier, en wie durft in de donkere glijbaan?

Na al dat waterplezier sluiten we af met een Geraardsbergs mattentaartje en een drankje. De traditionele groepsfoto wordt genomen, en we keren huiswaarts.

Alweer een geslaagd speelweekend, dankzij de vele vrijwilligers en de enthousiaste leerlingen!

De foto's kan je bekijken op de website van OVM (<http://www.ovm-avelgem.be>) of op onze Facebook pagina – liken, delen, taggen!

Wat had je gedacht?

Weten- schappelijk

Als vrijdenkers koesteren we de geruststellende gedachte dat we ons in het dagelijks leven laten leiden door de sinds de renaissance onstuitbaar voortschrijdende wetenschap, meer bepaald door in de omgang met onze medemens een wetenschappelijke en dus rationele kijk te hanteren, die we gemakshalve onder de noemer “vrij onderzoek” plegen onder te brengen, een heilig huisje als het ware, maar in kringen van de vrije gedachte klinkt de term allicht wat ongepast.

Wie een beetje zonder roze of andersgekleurde bril om zich heen heeft gekeken met gebruikmaking van het vrije onderzoek, zal tot de conclusie gekomen zijn dat het gedrag van mensen niet in overeenstemming is met een rationeel denken. Liefdespartners, ouders en kinderen, burens met een gemeenschappelijke muur, politiek actieve burgers, gelovigen, voetbalsupporters en supporters als soort, verzamelaars van schilderijen en sigarenbandjes, muzikfans, nationalisten of ze nu een land, een regio of een stad hebben ingezwolgen, niemand van hen laat zich door de koele rede leiden als hij een van die hoedjes heeft opgezet.

Nu zal een redelijk mens opmerken dat dit situaties zijn waarbij gevoelens, emoties of andere al dan niet geconditioneerde reflex onweerstaanbaar uit ons reptielenbrein opborrelen, maar dat die zelfde mensen in normale omstandigheden best wel in staat zijn om hun verstand te gebruiken, ik gebruik maar even de volkstaal om elk zweem van elitarisme te vermijden. En dat de mensen in het beroepsleven en als ze hun vermogen beheren en in andere behartenswaardige omstandigheden, wel rationeel en als gevolg van hun vrije onderzoeksvermogen handelen. Ik meen te weten dat de competitiegeest in

het bedrijfsleven en het irrationele gedrag dat tot de recente bankencrisis leidde, daar niet op wijzen, maar goed, daar kom ik nog wel eens op terug als ik tijd van leven heb.

Die zelfde redelijke mens zal daaraan toevoegen dat wetenschappers, als ze hun wetenschappelijke hoed ophebben, zeker blij zullen geven van een rigoureuus doorgevoerd vrij onderzoek en toepassing van een strikt wetenschappelijke methode. We kunnen dus met een gerust hart vertrouwen op hun conclusies en ervan uitgaan dat hun argumentatie klopt, zal hij daaraan toevoegen, en bovendien kunnen we de gevolgde methode nakijken en verifiëren. Er zijn echter redenen om daaraan te twijfelen.

Vooreerst is daar de beunhazerij. Steeds meer mensen voelen zich geroepen om zonder enige wetenschappelijke basis zogenaamde studies te publiceren waarin feiten en verzinsels, Dichtung und Wahrheit, handig worden gemengd om dan tot een min of meer spectaculaire conclusie te komen. Het ziet er wetenschappelijk uit, maar het mist verifieerbaarheid en het maatschappelijk belang is uiterst twijfelachtig. Je vindt het vaak in heemkundige kringen en in publicaties in eigen

beheer, maar ook gerenommeerde uitgeverijen zijn er niet vies van. De onderwerpen variëren sterk, van het bestaan van de drie-orige bierpul van keizer Karel over de eik waaraan Caesar zijn paard heeft gebonden tot het liefdesleven van een obscure Slavische dichter. In mijn boekenkast staat een werkje waarin de buitenechtelijke verhoudingen van Willem Elsschot, met inbegrip van de grootte van zijn erecties, door een Hollandse mevrouw omstandig letterlijk uit de doeken worden gedaan. Gepubliceerd door een respectabele uitgeverij. Maar wetenschappelijk? Kom nou. Belangrijk? Hooguit huisvlijt, waarop overigens niets tegen is.

Dan is er de pseudo-wetenschap, al iets bedenkelijker want soms gevaarlijk. Publicaties over vliegende schotels, genezing door aardstralen, kankertherapie door handoplegging, miraculeuze genezingen, het einde der tijden, homeopathie, het lokaliseren van Atlantis. Ik breng in deze categorie ook de dieetboeken onder en zelfs een leerstoel toerisme aan de KUL, waarvan ik de titularis onlangs op de radio kroegpraat hoorde vertellen over de impact van toeristen op het milieu. Zeer vaak goed gedocumenteerd, al zijn de bronnen niet verifieerbaar en de gedachtegang vertoont vaak samenhang, als je eenmaal enkele irrationele stellingen hebt aanvaard. Hier zijn de uitgaven vaak nog meer verzorgd, zijn de uitgevers zeker niet vies van de opbrengst en is de reclame niet van de lucht. Het internet en zeker de sociale media verspreiden de inhoud gretig. Dit soort larie wordt dan weer bestreden door organisaties als SKEPP, maar ik moet toch even als

randbemerking melden dat een van de grondleggers van die organisatie al jaren een strijd voert over de vraag of Jezus werkelijk bestaan heeft, een mysterie waarvan het maatschappelijk belang mij ontgaat en een onderwerp dat eerder bij de beunhazerij hoort, maar misschien zet die man soms ook een ander hoedje op.

Het allerergste is echter het fenomeen van de gefalsifieerde studies. Onderzoekers bestaan het om statistische gegevens, schedels van mensapen, metingsresultaten te vervalsen om zo tot conclusies te komen, die ze persé willen onderbouwen. In wetenschappelijke kringen wordt dit toegeschreven aan de steeds toenemende publicatiedwang: om voor vol te worden aangezien moet een wetenschapper veel publiceren in belangrijke tijdschriften en veel geciteerd worden in andere belangrijke publicaties, zodat er geld vrijkomt voor verder onderzoek. Dit lijkt me geen valabele reden om gewoon te liegen in een wetenschappelijke context. Het is gevaarlijk voor de reputatie van de wetenschap, zeker ook in de fora, facebook's en twitters van deze wereld en brengt de premisse van het vrije denken in gevaar.

Vindt U het dan vreemd dat ik doordeweeks enige scepsis aan de dag leg over wetenschappelijke berichtgeving en over onze menselijke motivaties?

Tenzij ik als het me zo uitkomt even een emotionele hoed opzet?

ORGANISATIE

TIJDSTIP

ACTIVITEIT

PLAATS

Activiteitenkalender

ORGANISATIE	TIJDSTIP	ACTIVITEIT	PLAATS
AVK KORTRIJK	JUNI 2016 Vrijdag 24 tem 03 juli	Tentoonstelling Beeldhouwwedstrijd Vermeylenfonds	Mozaïek
DE BEZATSE	JULI 2016 Zaterdag 02 om 19.30u	De bbq van de Bezatse. Inschrijven via 0497/263 269	De Bezatse
DE GEUS	Zaterdag 02	Petanque met Den Ping Pong	De Geus
POINCARÉ	Zondag 03 om 10.00u	"Crea" met Corry	Poincaré
POINCARÉ	AUGUSTUS 2016 Vrijdag 26 om 18.00u	Jumprock	Poincaré
HV KORTRIJK	SEPTEMBER 2016 Donderdag 01 om 19.30u	Zahir, praten over de dingen des levens. In: JC Staele, jc.staele@hotmail.com	Mozaïek
ANTIPODE	Vrijdag 02 om 20.00u	Reiscafé	Mozaïek
DE GEUS	Zondag 04	BBQ van het Vrijzinnig Centrum De Geus	De Geus
POLYFINARIO	Vrijdag 09 om 19.00u	Apres Poly-roots en Poly-vélo	OC 'T Spoor
DE GEUS	Zondag 10	Daguitstap van het Vrijzinnig Centrum De Geus	De Geus
MOZAÏEK + UPV	Dinsdag 13 om 14.30u	UPV-lezing	Mozaïek
MOZAÏEK	Weekend 16-18	Plantjesactie Kom op tegen Kanker	Kortrijk
POINCARÉ	Woensdag 21 om 20.00u	Toneelstuk Socrates met Bruno Vandenbroecke	CC De Schakel
DE BEZATSE	Vrijdag 23 om 19.30u	Quiz van de Bezatse. Inschrijving via vcdebezatse@gmail.com	De Bezatse
DE GEUS	Zaterdag 24	Gezinsfietsocht "Willy Plovie"	De Geus
MOZAÏEK	Zondag 25 om 19.00u	LaatstezondagConcert van The Superior Dance band: Indian Summer	Mozaïek
MOZAÏEK; HOWEST; VORMING+	Dinsdag 27 om 19.45u	Wetenschapscafé	Mozaïek
MOZAÏEK; VORMING+; BIB	Woensdag 28 om 19.30u	Vrijspreek (1/4): Over radicalisme en fundamentalisme	Vorming+
KK DE GEUS	OKTOBER 2016 Zondag 02 om 10.45u	Opening tentoonstelling Brecht Callewaert: Airbrush en grafiek	De Geus
HV KORTRIJK	Donderdag 06 om 19.30u	Zahir, praten over de dingen des levens. In: JC Staele, jc.staele@hotmail.com	Mozaïek
ANTIPODE	Vrijdag 07 om 20.00u	Reiscafé	Mozaïek
HV KORTRIJK	Zondag 09 om 11.00u	"En de 7e dag is er het woord": Willem M Roggeman (Brakke Grond)	Mozaïek
MOZAÏEK + UPV	Dinsdag 11 om 14.30u	UPV-lezing	Mozaïek
AVK KORTRIJK	Donderdag 13 om 19.00u	Lezing over Artsen zonder Grenzen (Francis De Beir)	Mozaïek
POINCARÉ	Vrijdag 14 om 19.00u	Toneel: 'Oude Romeo en Belegen Juliet' door het Pantheater	Poincaré
MOZAÏEK; VORMING+; BIB	Woensdag 19 om 19.30u	Vrijspreek (2/4): Over radicalisme en fundamentalisme	Vorming+
DE BEZATSE	Donderdag 20 om 19.30u	Toneelvoorstelling: 'Double Act' met Myriam Bronzwaar en Erik Goris	CC De steiger

Er lijkt zich een verschuiving te hebben voorgedaan met betrekking tot de houding tegenover bloot en naaktheid, vooral bij de jeugd, die een paradoxaal karakter heeft. Enerzijds waren naaktheid, geërotiseerde lichamen en pornografische beelden zelden meer zichtbaar, en zien we dat cursussen strippen en paaldansen her en der worden aangeprezen als de normaalste zaken ter wereld. Met apps als Tinder en Snapchat lijkt het alsof de jeugd er geen enkel probleem mee heeft zichzelf te erotiseren, en lijken snelle, losse sekscontacten bereikbaarder en taboelozter dan ooit. Anderzijds zien we dat vrouwen die openlijk hun borsten ontbloten om borstvoeding te geven met walging bekeken worden, durven jongeren in sportclubs niet meer naakt te douchen en zijn monokini's voorgoed van het strand verdwenen. Is er een nieuwe preutsheid? Hoe rijmt zich dat met die zogenaamde pornificatie van de samenleving?

EEN ISSUE VAN DE 21STE EEUW?

De actualiteit liegt er niet om en we krijgen de meest uiteenlopende berichten. De nieuwe Playboy toont geen blote borsten meer, en de Pirelli-kalender? Het Fa-meisje van de jaren 80 ruilt haar monokini in voor een bikini. Daartegenover protesteert een Duitse kunstenaar volledig naakt op het plein waar onlangs de rellen, aanrandingen en verkrachtingen plaatsvonden. Er is massahysterie: mannen flippen bij een blote enkel of décolleté, en de vrouwen zouden dit uitlokken. Ei zo na werd er aan de kust de toegang tot een zwembad verboden voor alle asielzoekers, want die gaan er niet om te zwemmen maar om te gluren en te tas-

ten. De rekbaarheid van naakt en bloot bevindt zich aan de beide uiteinden van het spectrum: de vrouw moet zich niet al te uitdagend kleden en binnen de privé-sfeer gooien geliefden zich naakt voor hun webcam – nude-selfies zijn in – met het risico dat ze op het wereldwijde web hun edele delen verspreid zien.

De pornificatie binnen de media dicteert de nieuwe zeden en toont 'perfecte' maten, gewichten, lijven en gezichten. De gefotoshopte 'eenheidsworst' ziet er jong, blits en super uit. De geseksualiseerde berichtgeving streamt de beeldvorming bij mannen en vrouwen. Uit onderzoek blijkt dat hoe volmaakter het schoonheidsideaal

in beeld komt, hoe meer vrouwen zich gaan bedekken. Ze willen verhullen en ze worden onzekerder. Een kaakslag aan de identiteit, aan het zelfbewustzijn? Niet leren van jezelf houden heeft misschien als consequentie dat het bloot van de ander nog moeilijker te verdragen is, om niet te zeggen 'onverdraaglijk' wordt?

Nochtans zijn we allen uitgerust met een lichaam dat niet veel anders om het lijf heeft dan wat we allemaal hebben: armen en benen, longen en darmen en een penis of een vagina. Dit is niet zo bijzonder. En toch is het een thema dat plots afschuw, schaamte of protest uitlokt. De seksuele revolutie zette Kerk en

goegemeente in zijn blootje om komaf te maken met bekrompen, preutse ideeën. Nu, decennia later, staan we precies met zijn allen beschaamd te kijken naar de promiscuïteit die een lijf kan uitlokken en het credo luidt: u zal dit bedekken en u zal zich 'gedragen'.

O TEMPORA O MORES.

Als we naar de sociale geschiedenis kijken, zien we dat er bewegingen ontstaan na WOII: katholieke jongerengroeperingen als scouts en chiro worden altijd voorafgegaan door de obligate grote K. Die werden getolereerd, zelfs gestimuleerd. Het waren die bewegingen waarin je netjes even buiten de lijntjes mocht kleuren terwijl je jong was. Jongeren werden absoluut voorbereid om zich te voegen, na de toegestane wilde periode, naar de normen en waarden van 'het establishment'. Eventjes uit de bol gaan mocht, onder het oogluikend toezicht van mijnheer pastoor en de goegemeente, en ondertussen werden ze geprepareerd om dezelfde jobs in te vullen als de vader, de grootvader en al wie tot de notabelen behoorde in het dorp en in de stad. Nooit tevoren werden die studerende jonge mensen au sérieux genomen omdat het de oudere generatie was die de touwtjes in handen had.

En toen kwam er mei '68, de Beatles met Revolution, de Stones, Zappa, Ten Years After, Woodstock. Plots moest er

wél rekening worden gehouden met de jeugd als aparte categorie, die niet langer boog voor de tot dan toe geldende normen. Het was de jeugd die vrijheid, blijheid, 'peace, no war', 'love, drugs en rock 'n roll' etaleerde door gewoon zichzelf te zijn en vierkant hun voeten te vegen aan van alles. Ze trokken de festivalweide op en wisten niet wanneer ze opnieuw naar huis zouden keren. De 'felle' onder hen studeerden architectuur, muziek, beeldende vorming of theaterkunsten en de braveren gaven toe om 'dokter' te worden, want de ouders keken met afschuw naar de 'leeghangers', het 'langharig werkschuw tuig'. Indien hun zonen/dochteren zich niet zouden verzoenen met hun keuze, draaiden ze onverbiddelijk de geldkraan toe en stond de erfenis op de helling. Je moest wel studeren wat zij voorhielden.

En toch, er werd iets in gang gezet waar geen enkele stop meer op paste. Het enthousiasme, de verovering op de wereld met nieuwe ideeën, het verzet tegen wapens ... De zinloze oorlogsmachinerie werd luidkeels veroordeeld. De Viëtnamoorlog verenigde de jongeren onder de leuze 'make love, not war'. De legendarische bed-in van John Lennon en Yoko Ono werkte aanstekelijk. 'Love' nam vele gedaanten aan. De liefde moest bedreven worden, met iedereen, elkaar graag zien was een krachtig pleidooi en wapen. De eerste gemeenschapshuizen en communes ontstonden. Het huwelijk als hoeksteen van de materialistische maatschappij werd danig op de korrel genomen. De protestacties groeiden, vrouwen kregen meer zelfbeschikkingsrecht. De pil werd uitgevonden en vrouwen (en mannen) konden vanaf dan vrijen zonder constant aan zwangerschap te moeten denken. 'Baas in eigen buik' werd de leuze voor de strijd voor het recht op abortus een decennium later. De vernieuwde visie op seksualiteit en relaties zorgde voor een generatiebreuk. Alles kon, alles mocht en

experimenteren hoorde erbij. Ideologische pamfletten predikten dat het kapitalisme het huwelijk als hoeksteen van de maatschappij nodig had. De uitkomst was vrije liefde, je partner was niet je bezit en jaloezie was een bekrompen gedachte.

Jaren later kwamen de eerste vragen hierover. Waren mensen klaar voor deze theorie? Wat met het buikgevoel dat misschien toch verkrampde? Kon je ervaren wat je met je verstand wou begrijpen of forceerden deze nieuwe gedachten de relatievormen? Het werden de eerste relaties die hun kinderen niet meer samen als koppel opvoedden. Vrouwen veroverden hun plek op de arbeidsmarkt, weg van kroost en haard en arbeiderskinderen trokken massaal naar de universiteiten. Deze hernieuwde vrijheid had evengoed repercussies op hoe er werd omgegaan met naaktheid en bloot. Vrije liefde was wars van preutsheid, maar evengoed maakte 'bloot zijn' deel uit van de nieuwe zeden. Naakt werd de nieuwe ethische code, kleren een juk. Bh's vloegen de vuilbak in, korte rokken veroverden de billen en lang haar stond wars op de stijfdeftigheid. Een nieuwe stijl werd geboren en de popiconen waren hierin de trendsetters.

EN NU? HOE IS HET NU?

Bij de vraag wat de nieuwe preutsheid betekent, stuit ik op onbegrip. Jongeren kennen het woord amper en verwarren het vragend met 'preus' (fier) zijn. Met andere woorden: zijn ze preuts zonder het te weten of te beseffen?

Het zijn uitzonderingen die zich nog naakt in de sportclub douchen. Bij navraag zijn er slechts enkele clubs (1 op 10 of 20?) waar dit gebruik nog in voege is. Vaak zijn het dan nog disciplines waar ouderen deel van uitmaken. In de andere doucht men zich niet, en indien wel is het in bikini of in boxershorts. Bepaalde publieke sauna's stellen sedert 2010

“Uit onderzoek blijkt dat hoe volmaakter het schoonheidsideaal in beeld komt, hoe meer vrouwen zich gaan bedekken”

VLEES

**Dames en heren,
omdat u zelf voornamelijk
uit vlees bestaat,
ben ik geneigd tot
intimiteit.
Kom, trekt u eens uw
kleden uit,
daarna uw huid.
Er balkt in elk van ons
een ezel van jewelste.**

(fragment uit *Vlees* van Luuk Gruwez,
in *Vlees is het mooiste. Gedichten Bart
Moeyaert, foto's Elisabeth Broekaert,
Davidsfonds Leuven: 2007.*)

een nieuw gebruik in: badkledij vereist. Zwembaden richten avonden in waarbij er enkel vrouwen worden toegelaten.

'Bweeek, zo'n lijf van een 50-jarige die rondloopt zonder handdoek voor zich. Vies is dat. Ik heb geen zin om naar zo'n oud lijf te kijken.' Dat zo'n lichaam misschien ook nog mooi kan zijn, ziet men niet en ontdekt men niet meer omdat de afschuw het oordeel vormt. *Vlees* is het mooiste, een boek met foto's van Elisabeth Broekaert en gedichten gekozen door Bart Moeyaert, toont mensen in hun meest naturele vormen: geen fotoshopping, geen franjes om het lijf te verbloemen. Het bekijken ervan lokt afschuw uit, terwijl het over de meest diverse lijven gaat. Over u en ik en over de man in de straat. Ed Van der Elsen fotografeert 'Jong Amsterdam' en portretteert 'Adorabele rotzakken' (1947-1987) in hun volle glorie. De omschrijving liegt er niet om: 'Het tuig, de etters, de dropouts, rebellen, onaangepasten, vlerken, schorem, uitslovers, nozems, hippies, beatniks, vetkuiven, rockers, Angels, skinheads, punks, rokers, slikkers, vandalen. Voor de een zijn dit scheldwoorden, voor de ander geuzennamen.'

Een reclamespot uit de jaren 90 op VTM toont een vrouw in badkostuum. Jongeren reageren: 'Ohhh wa een dikke',

terwijl het over een normale vrouwenmaat van 38-40 gaat. Kuiten worden kaal geëpileerd, mannen scheren hun piemelstreek, okselhaar zie je niet meer. Professor Jaap Kruithof leerde ons in de jaren 80 al nadenken over wat natuurlijke lichaamsgeuren zijn. Hij stelde de vraag 'wat is dat, slecht ruiken?' Direct erna wees hij ons op de invloed van reclame. Als iemand hygiënisch is, kan hij of zij wel best prikkelend ruiken na het afrijden van het gras. Vers zweet werkt erotiserend. Groot is de verbazing bij jonge mensen die de natuurlijke lichaamsgeuren en/of feromonen verwarren met parfums en verdoezelende geuren allerhande. Maar opgespoten borsten en gecorrigeerde schaamlippen vinden ze naturel, evenals anorexia-modellen op de catwalk.

Als jonge vrouw nam ik als monitor deel aan sportvakantiekampen die gebaseerd waren op 'totale vrijheid'. De deelnemers moesten minimum 18 jaar zijn, want we lieten ze los en beperkten zoveel mogelijk de regels uit het dagelijkse bestaan. De eerste dag op het strand lagen de begeleiders in monokini. We vonden het een opdracht, we hadden een voorbeeldfunctie. Het duurde slechts drie dagen en alle meisjes lagen ook in monokini op de rotsen. Of tijdens de bergkolonies in Frankrijk waar we met een kleine groep 16-jarigen drie dagen de bergen intraken. Ik leerde ze naakt zwemmen. Tot één van hen mijn kleden wegstak en ik zo de berm moest opkruipen. Aangekomen in het basiskamp, hing er een foto van de scène.

Is dit nu nog mogelijk? Met de gsm of smartphone in aanslag? Met de snapchatshots? Op iedere hoek kan er een shoot van je lijf gebeuren. Is de nieuwe preutsheid gekoppeld aan de nieuwe media? Is het een oorzaak of gevolg van de heersende normering? Zouden we nu nog zo onbezorgd kunnen verschijnen of liggen de tabloidpaparazzi achter iedere hoek? Is het daarom ook dat monokini's verdwijnen uit het strandbeeld? Jonge vrouwen gaan liever naar zonnebanken om geen 'koplampen' te hebben. Of speelt de gezondheidsfobie, 'zonnen is ziek', hier ook in mee? Sexting is het uitwisselen van naaktfoto's met je lief via smartphone. 54% van de koppels laat zich hiertoe verleiden. Maar o wee als de relatie stopt. Pesten via sociale media en chantage staat nu als vergif eerste klas op nummer één.

Basisvragen in de praktijk als relatie-therapeute en seksuologe moeten vaak naar de oorsprong terug. Het omgaan met bloot en naakt. Taboe en schaamte zijn de nieuwe codewoorden. Sperma en vaginaal vocht zijn vies. Indien er gevreeën wordt, is dat een heel gedoe, want eerst moet je je douchen en uitgebreid wassen, en na 'de numéro' moeten de lakens ververst worden.

Zo'n vragen die je anders nooit zou stellen, dringen zich meer en meer op om te begrijpen waarom mensen (bijna) niet meer vrijen in het tijdperk van druk, druk, druk.

Goedele Liekens pakt in Engeland schaamte en taboes aan. En hier? Hoe zit het in ons onderwijs waar seksualiteit wel tot de eindtermen behoort, maar waar het vaak nog steeds stiefmoederlijk behandeld wordt en de inhoud afhankelijk is van de persoonlijkheid van de leerkracht of de docent? Misschien eindelijk ook eens verplicht integreren, en ieder jaar opnieuw op de agenda van het curriculum van het middelbaar en hower onderwijs plaatsen? Vorming en gesprekken over seksualiteit, relaties, affectieve en emotionele opvoeding zijn nooit eerder zo schraal geweest en steken fel af tegenover de pornificatie en de beeldvorming in de media. Zagen we ooit eerder zoveel videoclips waarbij het erotiserende en pornografische karakter van het vrouwelijk lijf de belangrijkste aandachtstrekker is? Naakt zonder inhoud?

En dan hadden we het in dit betoog nog niet over 'Echte liefde wacht', de kijk op seks en relaties binnen sekteaire godsdienstgroeperingen. Of het superromantisch ideaal dat onze jongeren nu aanhangen, want zij gaan bewijzen dat ze qua relatievorming weer de puntjes op de i zetten.

Waregem Koerse in Poincaré

Maandag 29 augustus 2016

Vanaf 14 u Opendeur met accent op de cursus Zedenleer
Kom na de kermis en de Braderie Vrij zinnige praat
vertellen in Poincaré.

Gratis concert vrijdag 26/08
Waregem Koerse

We starten vanaf 18 u met het DJ duo
"Chemical Hawaii"

19u Tuka & Friends / Bossa Nova, Samba
Pop, Reggae

21u Intros met Rock covers
23u Request met Rock covers
Afterparty "Chemical Hawaii"
tot in de vroege uurtjes

VC Poincaré
Stormestraat 131
8790 Waregem

Tentoonstelling Johan Van Geluwe

"Statements" Prints

De Waregemse ereburger kunstenaar stelt zijn collectie prints tentoon in Poincaré. Wij maakten voor U een selectie van de meest indringende verklaringen van Johan. Gratis te bezichtigen in Poincaré tijdens de opendeurdag.

Sons of Racketeers

17 u

Ergens op het kruispunt tussen traditionele Keltische volksliederen en folkrock vind je Sons of Racketeers.

Naast traditionele Keltische volksliederen, hebben ook covers en arrangementen van nummers van o.a. The Young Dubliners, Flogging Molly of the Dropkick Murphys een plaats in de setlist.

De sfeer op en rond het podium van deze groepen kan je ook beleven bij SONS OF RACKETEERS.

Zoeklicht sprak met *Carlos Dierickx*

Vol verwachting trok ik op een zonnige dag naar de Waregemse Standaard boekhandel voor een gesprek met de man die zijn ganse leven midden de boeken leefde. Dit is sterk veranderd: een boekhandel verkoopt zo veel meer dan boeken: van wenskaarten tot cd's. Een gebruikte vrolijke man stapte van de fiets. Binnenkort neemt hij afscheid van de boekhandel die hij uit de grond stampte. Een gesprek vol interessante anekdotes.

Zoeklicht: Je bent een Waregemnaar in hart en nieren ?

Carlos Dierickx: Ik ben een puur Waregems product. Mijn grootouders waren boeren, mijn moeder trouwde in en ik woonde tot mijn 12 jaar op een hoeve aan de Blauwpoort. Met de verhuis naar het Waregemse villapark kwam een eind aan het boerenleven. Zoals zeer velen ging ik naar het Waregemse college met een droom over kunst en literatuur. Door een serieuze val op school kreeg ik echter last van koppijn, concentratieproblemen en leerproblemen waardoor ik later mijn opleiding Germaanse filologie in Gent met pijn in het hart moest stopzetten. Uiteindelijk keek ik uit naar een job die een raakpunt had met mijn gemiste studierichting. Mijn toenmalige

vrouw werkte reeds bij Standaard Boekhandel en dit was de aanleiding om daar te solliciteren. Mijn carrière startte in de Gentse Standaard Boekhandel op het Sint-Baafsplein. . Op dat moment waren er amper 15 boekhandels in Vlaanderen, vooral in de grote steden. Na twee jaar in Gent, stuurde men mij naar Waregem om hier een “winkeltje” open te houden, samen met de winkel in Kortrijk. Het was de prehistorie: we werkten nog met getypte fiches met de titel van het boek, waarmee we konden bijbestellen. Toen men mij na een paar jaar (1982) vroeg als eerste zelfstandig gerant te worden, heb ik niet getwijfeld. Vandaag zijn er nu meer dan 150 Standaard boekhandels in Vlaanderen; het grootste deel werkt met zelfstandige uitbaters.

Zoeklicht: Het aantal lezers daalt, ook de boekenverkoop ?

Carlos Dierickx: De boekenverkoop is in Vlaanderen nu met 7% gedaald. Vlamingen zijn in vergelijking met Nederland nooit fervente lezers geweest. Veel mensen gaan naar de bibliotheek, maar die bestaat dankzij de boeken en de uitgaven. Soms geef ik aan mensen mee dat bibliotheken bestaan, doordat wij boeken verkopen, dat boekhandels bestaan. Uitgevers zouden geen bestaansrecht hebben, indien er alleen bibliotheken zouden bestaan. Ik zeg dan ook altijd: “ga zeker naar de bib, maar koop ook af en toe een boek”. Wij hebben een zeer goede bibliotheek, met zeer veel lezers van buiten Waregem. Uiteraard zou ik willen dat er in Waregem méér gelezen en boeken

gekocht worden. Waregem bezit nog te weinig het etiket van Culturele stad met een grote C. Cultuur wordt hier nog dikwijls stiefmoederlijk behandeld.

Een grote concurrent voor ons is Bol.com. In Nederland mag men 's nachts werken, dus zij kunnen zeer snel leveren en hebben geen stokkeringskosten. De uitgever moet aan bol.com een commissie betalen voor de verkoop van zijn boeken. Bol.com laat de verzending van de boeken uitvoeren door het Centraal Boekhuis en heeft geen enkel risico, want ze kopen geen enkel boek aan. Wij als Standaard Boekhandel doen dit wel. Wij hebben echter iets dat Bol.com niet heeft: wij hebben een persoonlijke service: wij ontvangen de klanten, geven hen raad, zoeken op met de glimlach.

Zoeklicht: Je bent ook een geëngageerd bestuurslid van de Waregemse afdeling van het Willemsfonds ?

Carlos Dierickx: Vanuit de toenmalige PVV vroeg Georges Middernacht mij om voorzitter te worden van het Waregemse Willemsfonds. Ik hield de boot af tot Georges onverwacht overleden is en ik als eerbetoon aan hem de opdracht toch aanvaardde. Ik ben 10 jaar een dynamische voorzitter gebleven, om nadien iets meer op de achtergrond mee te werken. Wij organiseerden in die periode-met veel succes- de zogenaamde folkloristische avonden. Dat waren avonden over een bepaald land en zijn cultuur. Zo waren er de Griekse, Italiaanse, Turkse, Portugese en Hongaarse avonden. Wij organiseerden die avonden in het cultureel centrum van het Torenhof of in de leegstaande watertoren. Op die avonden waren er infostandjes maar ook culinaire hoogtepunten met meer dan 300 deelnemers. Ook de uitstappen naar Frans-Vlaanderen konden op een volle bus deelnemers rekenen.

Politiek heb ik mij altijd op het tweede plan gehouden. Toen ik de baas van de

Standaard boekhandel Frans Schotte hierover polste, zei hij : " Ik zou dat niet doen, mij in de politiek werpen". Ik heb het toen op cultuur gehouden en ook vandaag ben ik nog zeer actief in de Waregemse Cultuurraad en in het bestuur van het Cultuurcentrum.. Met mijn pensioen krijg ik ook eindelijk tijd om de stapels boeken te lezen die op mij wachten. Ik heb twee kinderen in het buitenland Zuid-Afrika en Berlijn. Ze kunnen mij dus meermaals verwachten.

Zoeklicht: Wat is uw boeken top drie, en waarom moeten we die boeken absoluut lezen ?

Carlos Dierickx: Een top drie geven is zeer moeilijk. Je kunt heel wat boeken aanprezen, maar nooit zeggen dat men die "moet " lezen. Ik kan enkel boeken meegeven die ik heel graag gelezen heb : Liefde in tijden van cholera (Marquez), Oorlog en terpentijn (Stefaan Hertmans), Huis met de geesten (Allende).

Het humanisme bij LP BOON

**SAMENVATTING VAN DE LEZING DOOR PAUL HOSTE
17 MAART 2016, VC POINCARÉ**

Paul Hoste wil een duidelijk onderscheid benadrukken tussen christelijk en vrijzinnig humanisme.

Het christelijk humanisme is ontstaan in de 16de eeuw vanuit de Renaissance waarbij kritiek gegeven werd op de kerk en de geestelijkheid en in het bijzonder op hun machtsmisbruik en hypocriete houding.

Gevolgd door hervormingsbewegingen van het Lutheranisme en het Calvinisme en de sociale arbeidersbewegingen tot de beweging van Pieter Daens en de bevrijdingstheologie in Z Amerika. Maar alles gebaseerd op de verhalen in de heilige boeken, dogmatisch geloof, eendeloze waanvoorstellingen en het defaitisme gepaard gaande met de utopie van het verloren paradijs en de beloften over het hiernamaals.

Het christelijk humanisme van vandaag is geneigd initiatieven te ontwikkelen in de richting van een tolerante en multiculturele samenleving waarbij religieuze waarden, gesteund op de heilige boeken, de persoonlijke ethiek bepalen.

Het vrijzinnige humanisme daarentegen vindt zijn oorsprong in de verlichting van de 18de eeuw, gebaseerd op atheïsti-

sche, agnostische en deïstische ideeën.

Het erkent de mogelijkheden die ieder individu vanuit zichzelf kan tot stand brengen in samenwerking met de medemensen.

Het is geneigd om vanuit de rationele ontwikkeling van de eigen persoonlijkheid, permanent het eigen ethisch gedrag te evalueren en de gelaïciseerde samenleving als algemeen en redelijk uitgangspunt voor elke dialoog te handhaven.

Maar het vrijzinnig humanisme behoort in Vlaanderen nog niet tot het algemeen gangbare denkkader. Het wordt slechts beschouwd als een van de levensbeschouwelijke overtuigingen en dit wordt nog eens bevestigd door de subside mechanismen.

De algemene culturele context in Vlaanderen blijft gedomineerd door een alomtegenwoordige aanwezigheid van het christelijk humanisme terwijl dit het kritische denken discrimineert en afwijkende houdingen beoordeelt als aanstootgevend en getuigend van intolerantie.

De media sluiten zich hierbij aan, vermijden een open debat en belemmeren artistieke creaties die hiervan afwijken onder de noemer van de economische rendabiliteit.

Het humanisme van Boon maakt zich niet los van het christelijk humanisme. De achtergrond van zijn gedachtengoed en zijn geschriften situeert zich in een katholiek gezin, een Aalsterse arbeiderswijk, katholieke lagere school en

vakschool, om nadien getuigenis af te leggen van antikatholicisme en antikle- rikalisme.

Vandaar misschien dat vrijzinnig Vlaanderen zich tot hem aangetrokken voelt....

Boon schrijft met een onmiskenbaar groot literair talent, vanuit zijn sociaal engagement. Maar hij beperkt zich tot een ongenueanceerde opstelling. De liberalen zijn conservatief, de socialisten progressief en de katholieken houden de arbeiders dom. Deze ongenueanceerdheid resulteert in het beeld van Boon als progressief, vrijzinnig auteur gekarakteriseerd door zijn anti kerkelijke uitspraken en minachting voor paters en nonnen en kritiek op de christelijke volkspartij, waardoor zijn boeken op de index belanden. Broodroof voor een schrijver die van zijn pen moet leven.

Maar wat is de eigen wereldbeschouwing van Boon?

Blijkbaar blijft hij zeer sterk aangegrepen door de sociale problematiek en de onrechtvaardige machtsverhouding tussen arm en rijk. Hij sympathiseert onvoorwaardelijk met de niets bezitters in de stijl van Reynaert de Vos.

Naar het einde krijgt het defaitisme van Boon de boventoon en is zijn conclusie dat de tragische positie van de mens onontkoombaar is, geheel in lijn met het utopische, messianistische denken van het christendom.

Defaitisme en pessimisme dat waarschijnlijk te maken had met het jaren

lange verblijf in de looddampen van de drukkerij en dat zich uit in cynisme en sarcasme.

Besluit: Boon schrijft zich dus in, in de traditie van het westerse christendom.

Wat voegt hij toe? Men kan zeggen dat Boon een sociaal revolutionaire dimensie toevoegt aan het christelijk humanisme.

En wat met het vrijzinnig humanisme?

Draagt dit humanisme bij tot de geestelijke ontwikkeling en de beschaving?

Men heeft ondertussen kennis gemaakt met de grote Duitse filosofen en nadien de verschrikkingen van de Duitse vernietigingskampen. Zal enkel het geloof in de mens volstaan als gedachtengoed tegen het defaitisme van Boon? Niettegenstaande de mondiale problemen van armoede, honger, burgeroorlogen en dies meer?

Zal de mens een moraal kunnen ontwikkelen die mondiaal sociale rechtvaardigheid garandeert?

Dat is de opdracht voor het humanisme dat we moeten realiseren.

Lotgenotengroep jongeren en verlies

in het huisvandeMens Kortrijk

Wie begrijpt je beter dan iemand die in hetzelfde schuitje zit?

Lotgenotengroep jongeren en verlies

in het huisvandeMens Kortrijk

Wie begrijpt je beter dan iemand die in hetzelfde schuitje zit? Een lotgenoot heeft aan één woord genoeg en begrijpt je zonder veel woorden.

Ervaren dat je niet de enige bent en het opgeluchte gevoel dat anderen je begrijpen. Erkenning vinden bij de ander, die elk op zijn eigen manier worstelt met hetzelfde.

Luisteren naar elkaar, zonder commentaar, steun voelen binnen de veiligheid van de groep. Verbindend samen zijn, waar iedere emotie kan en mag zijn.

Vanuit ons geloof in de kracht van lotgenoten begeleiden vrijzinnig humanistisch consulente Katrien Callens en rouwconsulente Frédérique Vanassche een lotgenotengroep, een groep voor jongeren tussen 14 en 18 die een dierbare verloren door de dood.

Maandelijks komen we samen in het huisvandeMens in Kortrijk, telkens op woensdagavond van 18u tot 20u. Deelnemen is kosteloos.

Dit initiatief kadert binnen het project 'De sokken van de olifant'.

Data vind je via www.omgaanmetverlies.be
Meer info bekomen en je aanmelden kan via:

Katrien Callens, 056 25 27 51

katrien.callens@deMens.nu

Frédérique Vanassche, 0472 73 24 77

vanassche.frederique@gmail.com

huis
van de **mens**
is vrijzinnig humanistisch

huisvandeMens Kortrijk
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

Vaubanstraat 8b - 8930 Menen
vcdebezatse@gmail.com - www.debezatse.be
www.facebook.com/debezatse

Activiteiten vrijzinnig centrum 'De Bezatse' Zomer-Najaar 2016

Barbecue

De barbecue is een vaste waarde geworden op het jaarprogramma van VC 'De Bezatse' en bestaat uit een assortiment van verschillende stukken vlees, een gevarieerd aanbod aan verse groenten en gebakken aardappelen, pasta en rijst. Een aperitief met hapjes en een koffie achteraf wordt door het bestuur aangeboden.

Plaatsen zijn beperkt!

Inschrijven vóór 26 juni via 0497/263 269. Inschrijving is definitief na storten van het bedrag op BE46 -0003-2603-0336 met vermelding van het aantal personen en 'BBQ'.

Zaterdag 02 juli, 19u30

€22 volwassene, € 12 kind (< 13jaar)

Quiz

Het is een oude traditie bij het vrijzinnig centrum 'De Bezatse' om de grijze cellen op de proef te stellen. De vragen die de quizmasters op je zullen loslaten zijn heel breed, soms specifiek, maar vooral gevarieerd. Stof genoeg om te zien wat je vrienden, familie en kennissen weten van de wereld! Omdat denken energie vraagt zijn er broodjes beschikbaar. Geestverruimende dranken zijn uiteraard verkrijgbaar en voor diegenen die er helemaal voor gaan: er zijn talrijke prijzen te winnen!

Vrijdag 23 september, 19u30

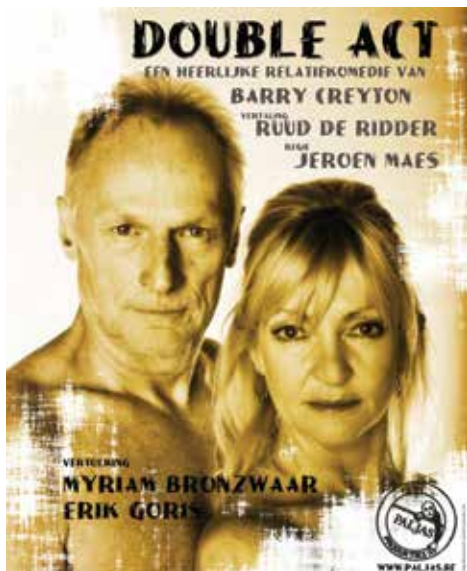
Inschrijving via vcdebezatse@gmail.com met vermelding van naam + aantal deelnemers.

**5 euro pp. (de avond zelf betalen)
Max. 4 personen per ploeg**

overleiestraat 15a - 8500 kortrijk
056/ 37 16 15
info@vcmozaiek.be
www.vcmozaiek.be

Toneel 'Double Act'

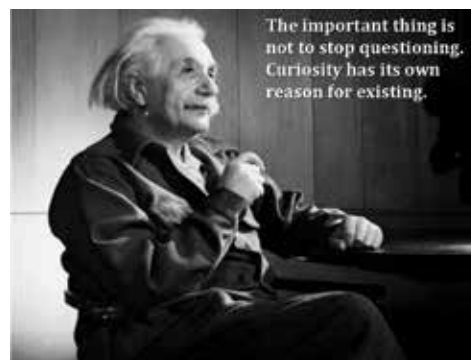

Een gescheiden koppel loopt elkaar na jaren (letterlijk) terug tegen het lijf. Een nieuwe start biedt zich aan, inclusief herinneringen, oude gewoontes en onvergetelijke sessies bij hun vreemde psychiater.

Donderdag 20 oktober, 19u30 in CC de Steiger
Leden €5, niet-leden €8

Inschrijving vóór 13/10 via 0497 26 32 69 en overschrijven bedrag op BE46 000 3260303 36
Vermeld naam + double act

Lezingen in het najaar door UPV Kortrijk

Hou alvast de volgende dinsdagen vrij:

- 13 september
- 11 oktober
- 8 november
- 13 december!

Tijdstip: 14u30

Locatie:

Vrijzinnig Centrum De Mozaïek
Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk

Meer informatie:

056 37 16 15
evelien.vc.mozaiek@skynet.be
<http://upv.vub.ac.be/upv-regionaal>

Lezers Schrijven

Lezersbrief #1

In een opiniestuk in de standaard van 17 mei poneerde Gwendolyne Rutten (Voorzitster VLD) : “Een pasgeborenen heeft zorg en liefde nodig, maar het maakt niet uit van wie die komt”.

Dit inspireerde Zoeklicht-lezeres Inge Tytgat tot een open brief.

Gwendolyne,

Ik heb nagedacht. Aangezien jouw bron, een vooraanstaand arts, heeft gezegd dat het niet uitmaakt van wie een kind liefde en zorg krijgt zal het andersom ook werken, vermoed ik. Het maakt met andere woorden ook niet uit of je je eigen kinderen verzorgt of die van anderen. Geef toe, we zijn met velen. Veel kinderen hebben geen ouders : er zijn wezen en oorlogswezen, er zijn kinderen in internaten die heel graag geadopteerd zouden worden.

Daarom stel ik voor dat we in plaats van zelf kinderen te maken, we gaan zorgen voor de kinderen die geen ouders hebben. Ik zet het even op een rijtje om te laten zien dat ik het goed versta.

1. Kinderen maakt het niet uit van wie ze liefde krijgen (van ouders of van vervangers)
2. Mij lijkt het dan ook logisch dat het ouders niet uitmaakt wie ze liefde geven (zelfgemaakte kinderen of door anderen gemaakte kinderen)

Mijn voorstel is dus :

1. Mensen met ouderlijke ambities adopteren wezen, oorlogswezen, kinderen die te adopteren zijn.
2. Die kinderen zet je 's morgens af bij de creche of bij de onthaalmoeder en je haalt ze 's avonds terug.
- 2b. Die kinderen breng je tijdens de week naar het internaat of als je geld genoeg hebt naar een internaat. Tijdens het week-end kan de oppas dan komen voor het geval je dan even tijd voor jezelf nodig hebt om te relaxen na een zware werkweek.

PS. Er bestaat ook iets als second life. Daar kan je ook trouwen en kinderen krijgen. Het is maar een keer zeggen... En de robotica staat niet stil. Er is hoop.

Wie vaart er wel bij mijn voorstel ?

De economie

- Jij blijft werken
- Onthaalmoeders blijven werken en blijven dus geld hebben om uit te geven
- We creëren jobs voor nog meer internaat-eigenaars en personeel, die geld kunnen uitgeven
- Jobstudenten blijven hun job behouden en kunnen verdiende centjes van 4 euro per uur bij de bond, blijven uitgeven.

- De staat wordt ontlast doordat de adoptieouders zelf het internaat of hotelkosten betalen.
- Misschien kan je het fiscaal aftrekbaar maken? En je kan er ook voor kiezen om de belastingbetaler het internaat verder te laten bekostigen, maar goed, dat zien we dan wel als het zover is

Milieu

- Voetafdruk wordt minder, door daling van de bevolking omdat we zelf geen kinderen meer maken.

Sociaal

- We nemen zorg op, durven verantwoordelijkheid nemen zelfs voor alle kinderen van de hele wereld. Amai dat zal goed staan op de CV's

Ik sta versteld van mijn eigen openheid en de opbrengst ervan. Met een ding heb ik nog miserie. Hoe zou die arts te weten zijn gekomen of het de kinderen niet uitmaakt door wie ze verzorgd worden? Zou die arts het gevraagd hebben aan de baby's of kinderen ? Tja, met de nieuwe wetenschappelijke technieken komen ze toch veel te weten hé.

Groetjes,
Inge

Lezersbrief #2: Vijgen na Pasen

Per toeval reed ik met het paasverlof door de deelgemeente BISSEGEM.

Tot mijn grote verbazing wemelde het van houten kruisen vastgemaakt aan de openbare verlichtingspalen.

Na de nodige inlichtingen te hebben genomen bij de elektriciteitsmaatschappij EANDIS liet deze maatschappij mij weten dat de Stad Kortrijk die kruisen had aangebracht. (brief van 01/04/2016 – dit is geen aprilvis...)

De schepen A. VANDERSTEENE had het advies gevraagd van de politie die bij monde van hoofdinspecteur RYNGAERT liet weten dat er geen reden was om tussen te komen, vermits die houten kruisen niet hinderlijk waren voor het verkeer en 'dat er zo iets was als godsdienstvrijheid'. Alsof we dat niet wisten !!!

Dan maar een tweede brief geschreven (dd. 07/04/2016) aan de politie dat het hier niet gaat om 'godsdienstvrijheid' maar dat er ook iets bestaat als 'uw vrijheid eindigt waar de mijne begint' en ook aan het stadsbestuur dat de stad zich dient te onthouden van enige uiting van filosofische of godsdienstige opinie. De stad dient ook de niet-gelovigen te eerbiedigen.

Telefonisch liet de stad weten dat zij de zaak zal onderzoeken. Benieuwd wat er uit de bus zal komen.

Amedeco

Lezers Schrijven

Lezersbrief #3:

Samenleven kan je leren.

Een beschouwing.

Op 28 april vond in het dakcafé van de stad Kortrijk de activiteit “Samenleven kan je leren. Dialoog” plaats. Geert Morlion (deken van Kortrijk), Kenzy Dekimpe (vrijzinnig humanistisch consulente) en Sliman You-Ala (Kortrijkzaanse moslim) vormen een aantal jaren al een informele gespreksgroep.

Vormingplus Midden- en Zuid-West-Vlaanderen organiseerde een open bijeenkomst in de vorm van een panelgesprek. Aansluitend konden de aanwezigen vragen stellen. Jan Timmerman (Vormingplus) modereerde het gesprek. Sliman vreesde dat het publiek hem met allerhande moeilijke theologische vraagstukken ging bevragen en liet zich bijstaan door Brahim Bouzarif. Brahim volgde enkele jaren islamitische theologie in Saoedi-Arabië en studeerde vervolgens islamitische theologie en godsdienstwetenschappen aan de Katholieke Universiteit Leuven. Hij preekt nu in het Nederlands in de moskee van Kortrijk.

In een eerste ronde vertelden de deelnemers waar hun levensverhaal raakpunten had hun filosofische overtuiging. Voor Geert en Sliman spruitte hun overtuiging voort uit traditie. Kenzy's verhaal had meer weg van een onbestemde zoektocht, waarbij het onrecht verhelpen in de wereld een leidraad was. Kenzy vertelde hoe moeilijk ze het had gekregen toen ze persoonlijk met een vruchtafdrijving geconfronteerd werd. Vrijzinnig humanisten staan bekend als voorstanders van het legaliseren van abortus. Kenzy benadrukte dat de keuze voor vruchtafdrijving voor een vrijzinnig humaniste niet onschuldig blijft en je gemoed lange tijd blijft vertroebelen.

Jan probeerde met gerichte vragen, zoals “Wat betekent je geloofsovertuiging voor jou persoonlijk?”, wat animo onder de panelleden te krijgen, maar dat lukte m.i. niet helemaal. Ik hoorde vooral algemeenheden die zo uit een handboek geciteerd konden worden. Wat heb je nu als toehoorder aan de verklaring dat islam vrede is? Of dat bidden een transcendente ervaring oplevert? (Het lag op mijn tong te vragen of men dan niet beter aan yoga zou doen).

Na het eerste gedeelte kwam het publiek (ongeveer een 70 tal aanwezigen) aan bod. Een vrouw met een Vlaams-nationalistische signatuur begon onmiddellijk een spervuur van algemeenheden over de moslims af te ratelen. Dat leverde vanzelfsprekend geen

constructieve dialoog op. Op de bewering dat moslims zich niet willen integreren, antwoordde Brahim gevat: “Als integreren inhoudt, denken zoals U, mevrouw, dan zal ik nooit integreren. Ik ben een vrij mens en ik wil mijn eigen mening hebben”. Nog een andere aanwezige begon over het dogmatisch karakter van de godsdiensten door te drammen. Ik vond het bijzonder pijnlijk hoe mensen niet meer in staat zijn behoorlijk met elkaar te praten. Er is geen goede communicatie mogelijk als je de andere geen tijd gunt zijn standpunt naar voren te brengen. Ik zag bepaalde mensen driftig het betoog van de anderen onderbreken. Ik ben vrij allergisch voor standpunten die op een wolk van decibels gedragen moeten worden.

Een beschouwing. Als we continue bezig zijn met de verschillen (oa. de godsdienst) te accentueren zal het samenleven m.i. niet lukken. Ik had hier graag gehoord welke obstakels het samenleven in de weg staan. Het elkaar wijzen op het verschil in filosofische overtuiging is er duidelijk één van. Het niet beheersen van de plaatselijke taal is een ander. Het is bijzonder pijnlijk vast te stellen dat sommige immigranten (vooral dan moslims) er niet in slagen om binnen een redelijke termijn zich het Nederlands eigen te maken. Het is dan bijna terecht te stellen dat men zich niet wil integreren.

Andere pijnpunten heb ik niet gehoord. Moeten we dan vaststellen dat het hoofdzakelijk een filosofische muur (of gracht) is die het samenleven bemoeilijkt? We hebben recent in Vlaanderen gezien hoe verzuiling het vuur van de confrontatie tussen katholieken en vrijzinnigen bleef voeden. Het minder zichtbaar maken van de zuilen in het openbare leven had een positieve invloed op het samenleven. Ik hoef in een werkomgeving, buurt of vereniging niet de filosofische overtuiging van mijn medemens te kennen. Wie er echter ostentatief mee te koop loopt, mag altijd reactie, confrontatie verwachten. Begin over je profeet te praten en ik zal beweren dat het een geitenneuker is.

Het geprononceerd uiten van je overtuiging (hetzij filosofisch, hetzij politiek) of je maatschappelijke status heeft nog nooit een samenleven in een positieve zin beïnvloedt. Ik pleit daarom om de filosofische overtuiging tot de beslotenheid van de privé-sfeer te beperken.

Bernard Decock

Zoeklicht sprak met ***Luk Berghe***

“Ik heb graag een grote trechter op mijn hoofd”

Luk Berghe is een beeldend kunstenaar, wonende in Waregem. Bij een verre ontmoeting denk je: een moeilijke- en ingewikkelde persoon. Tot je met hem praat. Dan zie je meteen hoe hij de wereld in al zijn tegenstellingen samenvat in één tekening.

“Op mijn hoofd staat een trechter die alles binnen laat vallen en dan alles in strakke figuren structureert.” Om te kunnen overschouwen, begrijpen en de chaos te ordenen is dit wel echt noodzakelijk. Het werd een verhelderende babbel, op zoek naar licht en donker in “Zwart/Wit”...

Zoeklicht: Waar start je verhaal?

Luk Berghe: Ik ben afkomstig van Oostrozebeke, woon nu in Waregem maar woonde ook tijdelijk in Antwerpen, Berlijn en Istanboel. Oostrozebeke was het dorp van Jan Decock, Tone Pauwels, de kleinkunstgroep "De Beer" en "De Muze". Ik herinner me, als kind, het beeld van Tone die een steen aan het uitkappen was in een aanpalende tuin van zijn oom. Ik was, als klein kind, gefascineerd en bepaald!

Op 15 jarige leeftijd ging ik op kot in Gent en studeerde aan het St.-Lucas instituut plastische kunsten. Het waren de "hippie-jaren" met alles erop en eraan. De totale vrijheid in schril contrast met het 'gesloten doctrinair, dogmatisch Katholicisme' van het H.-Hartcollege van Waregem. Na een tijd vonden mijn ouders dat ik het verkeerde pad beging en besloten ze voor me dat ik beter een toegepaste kunstrichting volgde ; de grafische kunsten: 'Ik brak'! Het werd uiteindelijk mijn beroep om 'den brode'. Eerst werkte ik in een drukkerij, fotogravure in de streek. Daarna deed ik een examen bij 'het vastwervingssecretariaat' voor de RVA, om publicaties en publiciteitsbeursstanden te ontwerpen in Brussel. Er ontstonden twee verschillende persoonlijkheden: "Luc Vandenberghe" de ambtenaar, en "Luk

Berghe" de beeldend kunstenaar. "Luc Vandenberghe" was de persoon die voldeed aan de maatschappelijke opdracht en "Luk Berghe" was de spontane vrije en creatieve, overschouwer en beeldend kunstenaar. Gemakkelijk was anders! Van de twee persoonlijkheden is Luk Berghe reeds lang dominant en volwassen geworden. Mijn dubbel leven is reeds lang beëindigd! Ik ben vrij en ongedwongen om de gevestigde waarden en instituties tegen de schenen te stampen. Ik ben Luk Berghe geworden!

Zoeklicht: Waaruit bestaat je artistiek werk?

Luk Berghe: Aanvankelijk kon ik niet zo veel tijd besteden aan mijn passie, de kunsten, want ik had een full-time job en een gezinsleven. Ik begon met 'in-situ' installatie en performances. Zo ging ik naar betogingen en voerde acties uit. Ik studeerde 'Arabisch' als artistieke daad (actie) in avondschool. Dit was niet zozeer om het Arabisch 'an-sich' maar als protest tegen de manier waarop de "Westerlingen" het "Midden-Oosten" en de "Arabisch, Islam Wereld" bekeken. Ik reis trouwens bij voorkeur naar Arabische, Islam landen waaronder Marokko, Tunesië, Algerije, Lybië, Egypte, Jordanië, Palestina, Syrië, Verenigde Emiraten, Qatar en Oman. Istanboel en Turkije beschouw ik als een

thuishaven. In deze landen heb ik veel geleerd over de kijk op de wereld. Bij ons, Europa, draait alles om geld "Kapitaal". Wij kijken ongenueanceerd naar het "Midden-Oosten". Wij denken dat alles rond terrorisme en fundamentalisme draait.

"Als je een vrouw in een Arabisch land observeert dan zie je een vrouw met zwarte gesluerde kleren waaronder ze een westerse jurk draagt... of is het een vrouw die boven haar westerse jurk een zwarte kapmantel draagt?" Wat zien we?

Mijn hoofd is een trechter...

Ik probeer te rangschikken en te overschouwen en ik trek "conclusies?". Ik ben en blijf kritisch en geëngageerd: het in vraag stellen, en dit staat soms in schril contrast met de actuele kunstscène. Ik geloof dat we als **humanisten**, de wereld en zijn visies kunnen veranderen! Wij kunnen iets doen en dit ook onze plicht, als kunstenaar, wetenschapper...!

De komende periode, decenia, zal misschien de wereld kantelen en dit zal hoogst waarschijnlijk in Istanboel gebeuren; dit is mijn persoonlijke mening. Ik ben geen visionair maar ik overschouw!!!

Gratis concert vrijdag 26/08

Waregem Koerse

We starten vanaf 18 u met het DJ duo
"Chemical Hawaii"

19u Tuka & Friends / Bossa Nova , Samba

Pop , Reggae

21u Introo's met Rock covers

23u Request met Rock covers

Afterparty "Chemical Hawaii"

tot in de vroege uurtjes

VC Poincaré

Stormestraat 131

8790 Waregem

